

Het geheim van de drie-eenheid 'IK'.

XXXXXXXXXXXXX
X 3de les X
XXXXXXXXXXXXX

"De eenheid van energie in de veelheid van vorm".

Te zeggen: eenheid wil zeggen, dat energie in veel vormen als kracht tot uiting kan komen, maar dat het wezen er van één en hetzelfde is.

Te zeggen: vormen wil zeggen, dat het niet alleen gaat om arbeidsvermogen van plaats (potentiële energie) of om arbeidsvermogen van beweging (actieve energie), maar dat het vooral óók gaat om het feit, dat

materie in zichzelf naar haar wezen energie is.

Energie in zichzelf is niet herkenbaar, behalve wanneer er potentiaalverschil optreedt, dus verschil van kracht, intensiteit of spanning. Dan wordt energie kenbaar. - Rustende energie is b.v. een magnetisch veld. Daarin bevinden zich, onzichtbaar, een aantal krachtlijnen. Schudt men yzervylsel op een blad papier dan toont zich een beeld. Brengt men er een draaiende magneet by dan kan men de beelden wyzigen. Brengt men een aantal koperdraadwindingen in de nabijheid dan ontstaat in de koperdraad een elektrische stroom. Er is dan uit het niet-kenbare magnetisch veld een eveneens niet direct kenbare elektrische stroom overgebracht. In feite was het een schok-effect tussen de atomen met electriciteit als eindresultaat, dwz. iets, dat voor de mens bruikbaar is. Aan de draad zelf valt niet te zien of er spanning is op staat en zo valt als een eerste samenvatting te stellen:

Energie kan in vele vormen voorkomen. Zy is niet zichtbaar.

Wel zichtbaar is het e f f e c t der energie op bv. materie of ruimtelijke structuur. Dan is er nl. een omzetting en deze kan arbeid zyn of warmte. (Het laatste hangt er van af hoe men warmte definieert).

Hieruit volgt de eerste conclusie:

- energie is niet zichtbaar, niet kenbaar, kan in veel vormen aan-
- energie is alleen te constateren, als zy tot uiting (wezig zyn) komt.

ie bylage 1)

Thans enkele veronderstellingen:

1. Er is een vorm van energie, die voor geen enkel menselyk wezen stoffelyk kenbaar is. - Toch blykt zy uit het verschynsel 'l e v e n', waarin zy tot uiting komt. Deze energie is niet de origine van het gehele levensverschynsel, maar zy treedt coördinerend op.

(vormen)

Levenskracht is de coördinatie van zuiver materiële reacties. De reacties op zichzelf functionerend / géén geheel en scheppen voor elkaar géén mogelijkheid tot continuïteit. Voeg er 'levenskracht' aan toe en er ontstaat coördinatie, waardoor blykt dat het geheel b l y f t functioneren.

2. De levenskracht is een vorm van energie. In de ruimte bevinden zich

plaatsen, waarin volgens menselyke maatstaven geen energie aanwezig is. Misschien valt daar, heel flauw, een deel te constateren van wat sterrenuitstraling. Toch blyken in de ruimte plotseling magnetische stormen te kunnen ontstaan. (Een magnetische strom is een aantal voortdurend wisselende krachtlynen, die op hun weg alle materie beïnvloeden. Komen zy in de buurt van de Aarde dan kunnen zy ook week-zyzer magnetiseren, electriche storingen veroorzaken e.d..Het bestaan dezer stormen in de ruimte is bekend.).

Het is niet te bewyzen, dat zy by een bepaalde Ster ontstaan. Schynbaar ontstaan ze s p o n t a a n in het midden van de ruimte. Ze gedragen zich onder omstandigheden als een kwasar en verdwynen dan weer in de ruimte zonder dat het de mens mogelijk is te weten te komen hoe ze ontstaan en wáar ze vandaan komen.

- Gesteld nu: er is een o e r - energie. In wezen heeft zy de structuur, die de mens 'ruimte' noemt. - Dan valt te stellen:

wanneer in die ruimte verstoring van evenwicht ontstaat dan kan -- volgens de wetten van het evenwicht-- een compensatie optreden op andere plaatsen, die dan aldaar tydelyk een verstoring van energie-evenwichten doen ontstaan.

Zodoende kan het verstoringsverschynsel aan de ene kant van de Melkweg worden gecompenseerd door het ontstaan van een magnetische storm aan de andere kant van de Melkweg. - Dit is niet zonder meer bewysbaar, maar waarnemingen doen aannemen, dat het gestelde juist is.

Men kan het beschouwen als een terugslagverschynsel. - Het gaat hier om ruimtelijke energie, die 5-dimensionaal is te noemen. Verstoringen doen een deel ervan 4-dimensionaal worden, dwz.een tyd-ruimte-effect krygen. Dit zal zich ontladen in b.v.een magnetische waterstorm. Het kan zich echter ook tydelyk manifesteren als een gradueel toenemende uitstraling van, als regel laag-frevente, radiogolven in delen van de ruimte. - De levensduur van een magnetische storm is meestal een jaar of 5. De afstand, die de storm in die periode doorloopt is gemiddeld 4 tot 5 lichtjaren. - Treedt deze storm op binnen een zonnestelsel dan origineert ze wél door de Zon. - Slechts weinig magnetische stormen lopen meer dan 100 lichtjaren door. Enkele doorlopen afstanden van rond 50 lichtjaren. Het merendeel gaat niet verder dan 4-5 lichtjaren. Het gehele verschynsel is te vergelyken met een onzichtbare weegschaal. Treedt aan het ene einde een verstoring op dan zal --mede bepaald door de situatie daarvan t.o.v.het actieve kerndeel van het Melkwegstelsel dat een zeer grote zonnedichtheid heeft-- aan het andere einde van de weegschaal die storm tot uiting komen. Tussen de twee verschynselen bestaat een soort rechtlyng verband, maar niet volledig. Dit ligt aan het meer-dimensionale effect.

3. Verder gaande kom ik tot de wat vreemde conclusie, dat sommige stormen uitblyven als uiting van een verstoring, maar dat deze m a t e r i e doet ontstaan, dwz.er ontstaan verdichtingen, die 'zwarte materie' genoemd kunnen worden. - Materie kan op twee manieren ontstaan:

- a. in een schynbaar negatief stadium, zelf niet actief zynde, behalve door haar bestaan.
- b. in een positief werkzame vorm, bv.in een nieuwe sterrennevel.

In het laatste geval wordt die materie in een beweging gevat, die de normale bewegingssnelheid van het gevormde atoom verre overtreft. Daardoor ontstaat een emissie van electronen in vrye banen. Het resultaat is een verandering van de elementair-structuur van het atoom met daarnaast --en dat is toch wel byzonder interessant-- een eigen uitstraling, die het effect verder verbreidt en dus de ruimte verder verstoort en het ontstaan van materie in de ruimte bevordert.

- In negatieve toestand blykt materie een nevelstructuur aan te houden. dwz. - geen sterke onderlinge atoombinding en
 - in de atoomkernen een overwicht van neutronen met maar een weinig positronen.
- In actieve toestand bezit de materie-kern juist een tydelyke dominantie van positronen en komen daarin weinig neutronen voor. Pas by het tot rust komen van de materie veranderen bepaalde positronen van aard en worden dan neutronen.

Het beginpunt is, zo mag men stellen, ~~is~~ dat

m a t e r i e spontaan schynt te ontstaan.

Vaak is er materie, voordat er straling bestaat (zie hier boven).

Materie op zichzelf kan massa-vormend zyn en vanuit zichzelf stralingsdruk voortbrengen, waardoor massa-vorming wordt gestimuleerd.

Dit houdt in : hoe groter de hoeveelheid materie wordt hoe groter aantrekkingskracht zy krygt.

(men zou dit, micro-cosmisch gedacht, een adhesie-verschynsel kunnen en daarnaast een praktisch even sterke stralingsdruk naar buitentoe, ^(neemen) waardoor mede de relatie tot verdere materie in de omgeving wordt bepaald. - Te minder de samenhang is te actiever is de straling, dwz.

deze atoomactiviteit kan alleen ontstaan en bestaan, wanneer zy in een zeer dichte massa, dus onder zeer hoge druk, vertegenwoordigd is.

- Zodra de atomen uit de massa loskomen ontstaat de neiging hun eigen stralings-intensiteit te vergroten en daardoor hun eigen activiteit en omwentelingssnelheid binnen het baanstelsel van het atoom te vertragen.
- gen. - Dit verschynsel is o.m. verantwoordelyk voor het ruimte-uitwisselingsproces, dat zonnen en sterren in stand houdt.

Als dit nu allemaal kan dan moet men aannemen, dat alle elementen primair en energie zyn geweest ; dat zy door omstandigheden gevarieerd tot stand zyn gekomen en dit is dan praktisch alleen mogelyk in een tot rust komend nevelstelsel.

Stel ik dus : alle elementen stammen uit dezelfde origine en dat zy juist by het vertragingsverschynsel -waarby ze een deel van hun eigen activiteit opofferen ten bate van een grotere, interne stabiliteit- pas eigenlyk gaan functioneren in de materie-vormen zoals de mens die algemeen kent, dan houdt dit in te moeten aannemen, dat het Geheel --zoals by een menselyk lichaam-- is opgebouwd uit kracht, uit energie.

4. Kernsplyting doet een groot deel van die energie v r y -komen. (Naar myn mening neemt men foutief aan, dat dit alleen is het grotendeels oplossen van de spanningen tusschen de kleinste deeltjes. In de practyk zou men eerder moeten zeggen, dat het hierby gaat om een ontbinden, waar-

by in hoofdzaak neutrinos, ahw. splytdeeltjes van neutronen, loskomen. Er is dus een kernverval in het atoom, gelyktydig een atoomverval, waar by electronen vrykomen. Doordat zy geen vaste plaats meer kunnen innemen, zetten zy zich om in een beweging van alle omringende materie. Is die niet aanwezig dan veroorzaken zy een verandering van ruimtelijke structuur).-

- Aldus zyn wy nu gekomen van oervormen van energie aan ' l e v e n ' .

- Wat gebeurt er na een atoomfusie? - Er ontstaat eveneens een grote vrywording van energie, maar in feite wordt de atoomkern vergroot, eveneens het aantal omloopbanen van electronen, maar dit laatste niet naar rato. Er komen by kernfusie wel electronen vry, maar geen neutronen of neutrinos.

- Het eigenaardige is dus, dat by samenvoeging energie op een andere manier vrykomt dan wanneer dingen uit elkaar worden gegooid.

- Ontleedt men een levensvorm dan ontdekt men eigenlyk niets anders dan: het is een chemisch geheel, dwz. het is een opbouw van elementen, die een eigen milieu scheppen door hun eigen structuur. Dat is eigenlyk alles. - Maar, zodra hieraan de energie der electronen wordt toegevoegd (dus van omgezette electronen) dan ontstaat plotseling wat wy l e v e n noemen. (dit gebuert bv. by een hevig bombardement van de Zon. Dan komen gamma- en bèta-stralen vry, deze treffen dode materie en maken daarin een groot aantal electronen vry).

- Wat wy ' l e v e n ' noemen wil zeggen:

er is dan een begrensdeheid, die een directe reactie op de omgeving mogelyk maakt, terwyl uit de omgeving stoffen kunnen worden opgenomen en tevens aan de omgeving stoffen kunnen worden afgegeven zonder dat het levende wezen zelf daardoor verandert.- Dit blyft durent zyn eigen structuur gehouden.

De kern van de zaak is als volgt:

- Levensenergie is een vorm van energie, die eigenlyk pas ontstaat, wanneer een klein deeltje materie wordt omgezet in energie.
- Omgekeerd kan men zeggen: levensenergie is een extra hoeveelheid zuivere energie, waardoor een verandering van potentiaal tot stand komt van een stukje materie t.o.v. de omgeving.-
- Door dit beetje vry gekomen energie, als iets extra's, ontstaat 'leven'
- Zolang de eigen energie gelyk is aan de omgeving, zal 'leven' n i e t ontstaan. In beste vorm ontstaan tenhoogste halve eiwitten, in wezen een niet reëel levende vorm, die zichzelf wel enigszins in stand houdt, maar geen mogelykheid bezit tot zuivere voortplanting, enzovoort.

5. Zo zyn wy dicht aangeland by de m e n s . De mens bezit levenskracht. Geen mens kan haar definiëren.- Het is een vorm van energie, die niet materieel bestaat. Wel treedt zy op als coördinerende factor in het geheel van het menselyke wezen en uit zich t.a.v. de omgeving. (magnetiseren is eigen levenskracht overdragen op een ander, maw. eigen potentiaal tydelyk verlagen tav. de omgeving en de ander daardoor meer kracht geven om zyn eigen relatie tot de omgeving scherper te begrenzen. Wie leeft bezit dus energie. Deze bepaalt ahw. de eigen afzonderlykheid t.a.v. de omgeving. Ze is de mate van weerstand tegen aantasting vanuit de omgeving.

Dit impliceert, dat de levensenergie aanwezig moet zijn in alles, dat zich als verschillend van, maar agerend in een omgeving kan tonen.

Dit houdt in:

- kunnen reageren op verandering in de omgeving, hoe beperkt ook .
- te zullen proberen ten koste van alles eigen wezen te handhaven.

In deze vorm hebben b.v. byna alle soorten van s t e e n een eigen leven. Bepaalde steensoorten bestaan uit een homogene massa, die zich in dichtheid en structuur van de omgeving onderscheidt. Bovendien is kennelijk ook reactie op de omgeving aanwezig plus voortdurend verweer tegen de omgeving. - Daarnaast zijn er steensoorten, niet spontaan ontstaan, die bv. door druk tot stand zijn gekomen (kalksteen bv.) Deze laatste soort bestaat uit allerhande delen, niet eigen zijnde aan de steen zelf. Daarom bevat kalksteen vaak fossielen.

Basalt en graniet zijn gekristalliseerd, bestaan uit eigen vormen.

- Kristallisatie is de rangschikking volgens een vast rooster, dat eigen is aan de moleculen van een bepaalde vorm van materie. Ook wanneer geen kristallisatie aanwezig is, moet er dus in het molecuul zelf iets aanwezig zijn, waardoor het eigen kristallisatie-rooster tot uiting kan komen door contact met andere, gelijksoortige delen.
- Hebben wij te maken met een molecuul of een atoom van een stof, die een vaste kristallisatievorm bezit dan is in de kleinste delen daarvan een kracht aanwezig, waardoor de binding met andere deeltjes van diezelfde materie volgens een bepaald patroon dient te geschieden en niet anders. - Omstandigheden zijn hierbij vaak van belang, bv. temperatuur, viscositeit en zo meer.

Wat gebeurt door de eerste cel-deling ?

Het begin is een ei-cel, er komt een zaadcel bij. Ingewikkelde moleculair-structuren (chromosomen enzomeer) bepalen de w y z e, waarop celdeling plaats vindt. Maar óók bepalen zij de wyze, waarop de verschillende cellen zich t.o.v. elkaar groeperen.

Wanneer ik nu stel, dat 'leven' in feite verschijnselen heeft, die g identiek zijn aan kristallisatie-verschijnselen, dan moet ook worden gesteld, dat voor een bepaald ras bv. een voor dat bepaalde ras bepaalde oer-vorm bestaat, die in alle bindingen van delen voortdurend een rol speelt. - Bij kristallisatie is bekend, dat temperaturen (verhitting en afkoeling) wel degelijk invloed kunnen hebben op de groepering der kristallen en daarnaast ook op de grootte der kristallen.

Dan valt te zeggen: Wanneer een menselijk wezen in zijn groeiperiode (de pre-natale periode) aan bepaalde invloeden wordt onderworpen, dit wijziging kan tot stand brengen in de binding van de oorspronkelijke deeltjes. - Alle zijn er wel, maar de onderlinge samenhangen vertonen per eenheid een verschil.

Een ééheid is bv. één kristal, één reeks cellen in samenhang.

Een ziekteverschijnsel is dan een f o u t van kristallisatie, dwz. ziekte is een afwijking van de norm. - Dit blijkt en geldt in het gehele AL voor talloze andere levensvormen, dan die welke door de mens worden gekend.

- Zodra een energie -onverschillig haar vorm of gedaante en al dan niet stoffelijk- een weefsel beïnvloedt, ontstaat daarin een structurele verandering.

Is zy klein dan brengt zy in het weefsel zelf een deel ontbinding te weeg. Uit de ontbinding ontstaat een v r y e stof, die de kracht, waardoor de verstoring tot stand kwam, neutraliseert.

- Wie zyn vinger brandt krygt een blaar. Het wondvocht betekent, dat er een excitatie is van de cellen rondom de brandblaar. Voorts probeert het plasma, dat er ontstaat, de verstoring op te heffen. By een infectieziekte blyken bepaalde lichaamsorganen tydelijk anders te functioneren; zelfs blykt, dat hun eigen substantie zéér minier (waarschynlyk 1/vyfmillioenste ongeveer) vermindert. Uit deze stof ontstaat een soort serum, dat van invloed is op bepaalde bloedlichaampjes. - Zo ontstaan anti-stoffen, de sera, die in het lichaam de infectie bestryden.- Het besmette bloed bevat dan dus afweerstoffen. Injecteert men dat bloed in een ander lichaam dan ontstaat daarin practisch spontaan een productie van dezelfde anti-stof.

Men kan zich dit als volgt voorstellen:

ziekte houdt in: v e r v a l. - Normaal wordt een deel van het verval opgeleverd door temperatuursverhoging. Daarby vindt in het lichaam een verhoogde oxygenatie plaats van het bloed en door de hoge temperatuur worden de weefsels aangetast ofwel de ontbinding ervan wordt bevorderd.

De inbrenging van anti-stof (serum) wil zeggen: toediening van het patroon van de vrye energie. - Nu zyn alle vrye energieën geneigd zich te conformeren aan de anti-stof. Dit betekent: er vormt zich een absolute neutralisatie van een reeks verschynselen, die de ziekte hebben veroorzaakt, o.m. koorts, stofwisselingsfouten e.d..

Uit die neutralisatie ontstaat de g e n e z i n g.

- Het merkwaardige is nu, dat dit óók gebeurt, wanneer een vreemd voorwerp in de weefsels dringt, wanneer er gif binnenkomt (een stof, die het zenuwstelsel tracht te verlammen, sla^ggif b.v.). Wanneer nu IN het lichaam een 'voorbeeld' aanwezig is dan ziet men het lichaam plotseling zyn overtollige energieën omvormen volgens dat 'voorbeeld'. (Het serum, de anti-stof, is hier dan het 'voorbeeld').-
- Ditzelfde is te constateren by sommige kristallisatie-processen. Een massa, die zou kúnnen kristalliseren maar het niet doet, zal zodra er één kristal aan wordt toegevoegd, dit kristal niet alleen doen groeien, maar rondom ontstaan plotseling kleine kristallen, die zich conformeren aan het 'voorbeeld'. (Dit proces is duidelyk te volgen by het uitkristalliseren van bv. suiker. Inbrenging van een gevormd suikerkristal bevordert de neerslag ervan.)

Uit het vorenstaande moge blyken een opvallende gelykenis tussen het gedrag van z.g. d o d e en z.g. l e v e n d e stof.

Het impliceert een mate van gelykheid.

Weer verdergaande stel ik :

wanneer men energie van de ene vorm omzet in de andere vorm, -- bv. by het verbranden van gas ontstaat infrarode straling plus een gevoel van warmte (in feite niet anders dan een agitatie van een betrekkellyk lage frequentie)-- betekent hier het ervaren van w a r m t e haar te absorberen en ze wordt, wonderlyk genoeg, omgezet in levensenergie.

Ergo: de mens zelf zet dus ook voortdurend vormen van energie om in andere. De mens is daarbij niet afhankelijk van een bepaalde vorm/vormen van energie ook al zou dit op het eerste gezicht zo lyken.

Alleen: de mens is gespecialiseerd in het verwerken van bepaalde vormen van energie en hy laat andere vormen practisch onbenut voor zyn leven passeren.

bv. Voedsel. - In een toestand van exaltatie blykt de voedselbehoefte véél minder te worden, terwyl de energie-verzorging practisch dezelfde blyft. - En by het ontbreken van kunstmatige warmte (infrarood) blykt de behoefte aan voedsel, vooral aan vetten, aanmerkelyk hoger te liggen dan normaal. Dit betekent dat de mens dan via zyn stofwisseling IN zich moet compenseren hetgeen de omgeving hem onthoudt. Warmte alleen is niet voldoende en omdat bepaalde andere energieën ook nodig zyn. (met aanmerkelyk hogere frequentie), soms hoger nog dan ultra violet)

Het belangryke dat hieruit blykt is:

de energie blykt de instandhouding der materie te bevorderen en omgekeerd:

de materie blykt onder omstandigheden uit te stralen, d.i. energie

Vaak wordt gemaend, dat alleen energie wordt afge- (af te geven. geven door beweging. - Dat is niet zo.-

Elke normaal functionerende mens geeft een hoeveelheid energie af ook al is zyn lichaam volledig ontspannen en verkeert het in rust.

Een deel van die afgegeven energie ligt in het infrarood(warmte), andere delen hebben een veel hogere of een veel lagere frequentie.

Slechts wanneer men het geheel der levensprocessen a. g. w. bevriest, blykt men véél minder nodig te hebben aan oxygeen (zuurstof) en voedsel. - Het verschynsel is:

het functioneren van een organisme bepaalt zyn energiebehoefte.

Maar:

wanneer de specialisatie (waarmee dus alleen bepaalde vormen van energie worden aanvaard) kan worden vervangen door een organisme, dat naar kúuze kan inschakelen op energie van welke aard dan ook, dan zou een levend organisme zich o v e r a l kunnen bewegen...zelfs in de ledige ruimte.

Overigens zal dat wel niet zo snel gebeuren, omdat in de ledige ruimte natuurlyk geen behoefte is aan leven in een relatie tot de omgeving. Komt men bv. op de MAAN dan valt uit het ontbreken van een atmosfeer niet te concluderen, dat aldaar geen leven kan voorkomen. Men zou alleen kunnen zeggen: Als er leven op de Maan voorkomt, zal het in een vorm zyn, die is aangepast aan de aldaar beschikbare energieën. Er bestaan bv. levensvormen op silicium-basis; men zou ze 'keien-vreters' kunnen noemen.-

L e v e n kan overal zyn, want leven is e n e r g i e.

Energie kan door 'leven' worden aanvaard. Energiën beïnvloeden de werking van levend organisme.

Elk deel materie -hoe groot of klein ook- bezit een e i g e n energiepatroon.

Het reageert op energieën uit de omgeving die dezelfde aard bezitter. Omgekeerd kan de materie vanuit zichzelf energieën van die aard op de omgeving projecteren. - Dit is een wonderlyk iets. -

Een steen bv. neemt energieën op, die ook door die steen zèlf kunnen worden afgegeven. Onder omstandigheden kan dit ook spontaan plaats vinden zónder dat de energie van tevoren eerst door de steen opgenomen was uit de omgeving. - Dan is sprake van een ontleden van interne samenhangen. De vrykomende energie wordt uitgestraald, maar altyd volgens het patroon van de energie, die de materievorm (hier dus de steen) zèlf kan absorberen.

yvoegsel 2.

x

Het kan zyn, dat myn betoog U misschien meer aanspreekt als een zekere filosofie dan als een wetenschappelyke verhandeling. Dan moet U bedenken, dat het er my om gaat voor U duidelyk te maken :

wat is de verhouding tussen energie en materie ?

- Als mens bent U m a t e r i e. Maar IN U draagt U e n e r g i e.
- Indien die energie -hoe dan ook- gericht kan worden, dan zult U alle krachten rondom U van gelyke geaardheid aantrekken. Dit betekent, dat een mens die bv. gedachte-kracht uitstraalt, door dit uitstralen alle vergelykbare gedachte-energieën tot zich zal trekken. - Dit kan aldus worden geformuleerd:
een mens, die gedachte-kracht uitzendt, zal daardoor gelyktydig ontvankelyk zyn voor gedachte-kracht van eenzelfde geaardheid.

Lit blyft waar, ook al zyn de daarin aanwezige modulaties anders. Het betekent verder:

een geest kan alleen functioneren in de grootorde van zyn eigen energie-ën.

een mens, die levensenergie uitstraalt, om een ander te genezen, schept daardoor gelyktydig IN zich een receptiviteit t.a.v. vergelykbare energie, die hy uit de omgeving kan opnemen om zyn eigen energie aan te vullen.

Want slechts de energieën die hy kan afgeven kan hy ontvangen en opnemen uit de omgeving. - Aldus bestaat een begrenzing en een beperking van het eigen wezen t.o.v. de energieën, die individueel kunnen worden opgenomen.

Het is dus ons éigen wezen, dat daarby bepalend is.

- Wat is ons 'wezen' ? Stoffelyk gezien: een bepaalde structuur.
 Geestelyk gezien: een bepaald denkbeeld.

Het 'e_g_o' is een menselyk d_e_n_k_-_beeld.

Door dit denkbeeld begrenst hy een deel van 'Het Zyn' t.a.v. het verdere 'zyn'. Het begrensde deel noemt de mens dan zyn ik-heid. En hy poeneert, dat deze ik-heid staat tegenóver het verdere AL.

Maar: aangezien het ego een denk-beeld is, zo zal een wyziging van denkbeeld -dus van de voorstelling omtrent zichzelf en het eigen vermogen- inhouden een verandering van vermogen tot uitstralen en van ontvangen van k r a c h t.

De meeste mensen kunnen zich niet losmaken van een ik-voorstelling, die zy eenmaal voor zich hebben opgebouwd.- Wie echter andere krachten of gaven nastreeft zal allereerst zyn voorstelling van zichzelf moeten wyzigen, omdat hy anders voor deze andere krachten ONberoerbaar is. En, zo er een beroerbaarheid ontstaat, wordt het b e s e f van de beroering ontkend, waardoor het 'ik' niet op de beroering kan reageren op een juiste en overeenkomende wyze.

x x

Uit myn gehele betoog stel ik nu het volgende:

- Ofschoon de mens op Aarde gebonden is aan de structuele eigenschappen van de cellen, waaruit zyn lichaam is ontstaan, zal hy desondanks alle krachten, die niet primair tot deze cellen en hun levenskracht behoren, IN zichzelf kunnen doen functioneren door wyziging van zyn eigen denkbeelden.
- Daar alle kracht kan functioneren als levenskracht -omdat ze daartoe is om te zetten- zal een mens die een ik-beeld bezit, dat de Cosmos aanvaardt, IN zichzelf alle kracht-van-leven kunnen verwerven die hy nodig heeft. Hy zal dan vanuit zichzelf alles tot stand kunnen brengen met behulp van alle krachten waarvan hy besef heeft. - Deze mens zal daardoor een ONafhankelykheid bereiken t.o.v.een materiële omgeving, omdat hy energie kan stellen in de plaats van materie.

Bylage 3.

x

De g e e s t . Het wezen van de geest -dwz de k e r n ervan-
is I e v e n s k r a c h t .

Vaak wordt dit z i e l genoemd.

- Deze levenskracht is identiek aan de levenssubstantie, de coördinerende substantie, die in een lichaam optreedt.
 - De geest ontvangt IN zichzelf elke modulatie, die in de materie in deze levenskracht ontstaat. Daardoor is duplicatie van een groot aantal gegevens van de stoffelyke beleving in de geest mogelijk.
- Vr. Geeft dit dan ook een verandering in de opname? verandert daardoor het bewustzynsniveau? Of moet eerst het niveau van het bewustzyn veranderen, voordat grotere opname mogelijk is?
- A. In de practyk is dit niet geheel van elkaar te scheiden. Wanneer ik nl. over meer feiten beschik, wordt het aantal reactie-mogelykheden tav. de omgeving groter. Dit houdt in, dat de uitwisseling vanuit myzelf met myn omgeving intenser wordt. Daardoor kan vergroting van eigen energetisch vermogen ontstaan, wanneer ik het op de juiste wyze doe. Gebeurt dit dan ontstaat in my tevens een gevoeligheid voor een groot aantal verschynselen, die my tot op dat ogenblik niet bekend waren.- Dat nu neem ik: b e w u s t - w o r d e n . - Het is dus een proces.- Men zou kunnen definiëren: het is een volledig parallele ontwikkeling tussen de twee factoren, die niet zonder meer te scheiden of t.o.v. elkaar verschuifbaar zyn. Het is niet juist 'bewustzyn' te definiëren als het reageren op de omgeving. Dan zou immers elke reactie als bewustzyn kunnen worden omschreven.-

Ik wil voor U 'b e w u s t z y n' definiëren als:

elke reactie op straling in de omgeving, waardoor een beheersbare (controleerbare) verandering ontstaat in het wezen (geldend zowel voor een steen als voor een mens), maar alleen in een andere grootorde.

De mens is mens, omdat de grootorde van varianten, die de mens verwerven kan, verre ligt boven die van bv. een éencellig wezen,- Dit betekent ook, dat IN de mens daardoor een steeds grótere gevoeligheid voor steeds méer uitstralingen van kracht èn op den duur misschien zelfs voor de aanwezigheid van de oer-kracht zelf zal ontstaan.- Er ontstaat een toenemende, grotere afhankelijkheid t.o.v. de omgeving door het vermogen s e l e c t i e f óveral krachten te putten en zich, binnen een bestaand evenwicht, voortdurend te handhaven door het wisselen van hetgeen hy als mens tot zich neemt en datgene dat hy vanuit zich afgeeft.

-0-0-0-

De titel voor de volgende les zou moeten luiden:

"De geestelyke relatie tussen niveau's van bewustzyn".

Einde van de 3de les.

Arnhem, 26 februari, 1974.

(zie de 3 bylagen).

Bylagen by ODV-cursus 1973-1974 : 3de les van 26 februari, 1974.

Bylage 1 (zie blad 23): Het is niet juist om te stellen, dat het ingezette arbeidsvermogen dat een beweging tot stand moet brengen, gelijk is aan de geleverde elektrische opgewekte energie. Het arbeidsvermogen wordt geabsorbeerd in de noodzaak de rotatie van een veld, dat zich wil stabiliseren, in stand te houden. Die energie wordt dus inderdaad in de rotatie gebruikt. Maar, zy is niet identiek aan de energie, die in de spoel ontstaat. - De voor de draaiing gebruikte kracht is nodig voor het overwinnen van een soort wrijving. Naar de mate de wentelingsnelheid toeneemt wordt de daarvoor noodzakelyke kracht kleiner. Omgekeerd: de energie die zich uit neemt toe naarmate minder kracht voor de wenteling nodig is.

Bylage 2 (zie blad 30): By radio-actieve stoffen blykt, dat zy het meest gevoelig zyn voor de stralingen, die zyzelf afgeven en dat hun eigen processen door een juist gebruik van die stralingen mede kunnen worden bepaald. - Dit impliceert bv. dat iemand, die tot kernfusie wil overgaan, eerst de straling in de omgeving zal moeten opwekken dan wel zo al niet aanwezig velden van gelykbare hardheid en frequentie. Erst daardoor ontstaat fusiemogelykheid. - Is de fusie eenmaal een feit dan ontstaat een exces-afgave van energie plus dat deel van niet meer gebonden electronen, dat op zich een vorm van energie is.

Bylage 3 (zie blad 31): By benadering (niet volledig juist!) kan worden gesteld:

Op het ogenblik, dat een organisme y z e r in zich opneemt verandert de kwaliteit van het yzer. De energetische inhoud ervan wyzigzich. Juist door deze wyziging van energetische inhoud per atoom is het mogelyk, dat binding wordt aangegaan met andere stoffen, waarmee het yzer, normaal gesproken, zich n i e t zou verbinden. Hierdoor kan een samenwerking ontstaan, waarbij de eigenschap van het yzer -bv. als oxygeen drager- kan worden toegevoegd aan een cel-geheel, dat in zich die kwaliteit niet heeft, terwyl de wisselwerking: opname en afgave van oxygeen, zoals dit juist organisch gebeurt, evenmin voor yzer normaal mogelyk is. - Dit nu komt tot stand door de verschuiving der electronen in de richting van één omloopvlak. Normaal heeft men een verdeling van omloopbanen over 360° . Ziet men dat atoom in een levend organisme opgenomen worden dan ontstaat ahw. inkrimping van het oppervlak, dat door de omlopende banen wordt beschreven, tot ongeveer 240° . Gelyktydig ontstaat op de lege punten een polariteit, dus op die punten, waarop de uitwisseling van levenskracht plaats vindt en waardoor een verandering van de normale functie kan ontstaan. Dit is geen ionisatie, want deze ontstaat alleen door stralingseffect. In het lichaam is echter geen sprake van een stralingseffect. Bovendien is by ionisatie sprake van verandering van baanomloop van de electronen, gepaard gaande aan verandering van de veldbinding tav. soortgelyke delen in de omgeving. - Deze veldbinding is het, die voor het ionisatie-effect bepalend is. Valt nl. de binding tussen de delen weg dan valt ook het ionisatie-verschynsel weg. - Daarvan is in de cel geen sprake, waar het atoom ahw. cp zichzelf functioneert en niet alleen door een van buitenaf opgelegde baanverandering, die in stand wordt gehouden door een groot aantal gelyksoortig veranderde delen.

Het geheim van de drie-eenheid IK.

XXXXXXXXXXXX
X 4de les X
XXXXXXXXXXXX

"De geestelyke relatie tussen niveau's van bewustzijn".

I. Wanneer je als mens bestaat ben je stoffelyk, stof-zintuigelyk en het geheel van je leven en je werkelykheid wordt grotendeels bepaald door de hersenen. - Het menszyn, m.a.w., is gebaseerd op hersen-denken. -

• Daarnaast bezit de mens een fynstoffelyke of astrale persoonlykheid, die op zichzelf aan het lichaam verbonden is.

Het is mogelyk het levenslichaam voor een groot deel daarin te verplaatsen, d.w.z. het is een zeer fynstoffelyk wezen, dat de mogelykheid bezit in de tyd voorop te gaan of in de tyd terug te gaan. Het kan zich, m.a.w., verplaatsen en soms zelfs manifesteren op andere plaatsen dan waar het stoffelyk lichaam zich bevindt.

Belangryk is: een deel van de alsdan opgedane ervaringen kan wordend terug gebrachd naar de stoffelyke hersenen.

Dit gebeurt echter fragmentarisch, d.w.z. het zyn maar delen van de ervaringen, die de mens op deze wyse onthoudt. Het is dus mogelyk op het astraal niveau ervaringen op te doen en deze via de hersenen zich deels bewust te worden, die zowel kunnen bestaan uit realisatie van je eigen verleden of uit dat van een ander, plus ook uit het vooruit zien in delen van je eigen toekomst of die van een ander, meestal ook in delen. - Daarnaast blyft mogelyk waarnemingen te doen in je eigen levenswereld als mens. - De geest zelf - het grote IK - speelt hierin een rol. Want een groot gedeelte van een dergelyke uittreding, zoals dit wordd genoemd, wordd mede bepaald door een geestelyke oenseefte.

De aanleiding tot dergelyke uittredingen kan ook zyn een sterke bepaalde lichamelijke spanning of een schok.

De relatie vanuit het menselyke stellend valt hierover te zeggen:
een bewuste uittreding - zelfs ook een (bewuste- op astraal niveau betekend een verryking van 's menschen eigen associatie-mogelykheden.

Boven deze twee - het grofstoffelyke en het fynstoffelyke- niveau's bestaan voertuigen, die leven in de wereld van de g e e s t.

Dit betekend: zy behoren tot werelden, die door b e s e f wordd bepaald, niet meer door een vaste waarde die buiten het 'ik' bestaand. -

In deze gevallen is 'de wereld' een projectie van het ego. - Het ontstaan van een dergelyke projectie van een ander kan een soort samenwerking geven, als een wederkerige versterking van bepaalde elementen, waardoor tydelijk - maar soms voor een lange tyd- een soort geestelyke wereld voor beide kan ontstaan. Deze laatste voertuigen behoren tot

een vormbewustzynn en ze zyn voor de mens, vanuit de geest gezien, meest belangryke. - Hier nu wordd je geconfronteerd met een wereld, die nog voldoende voor-associaties kent om ze daaruit over te brengen naar het lichaam, dus de hersenen. - Gelyktydig bestaand een mogelykheid tot contact met hogere en andere sferen en werelden. - Dit nu is erg belangryk, want :

middels verschillende niveau's van bewustzynn kunnen zelfs de

hoogste waarden uit het ego worden overgebracht naar het lichaam, de hersenen.

Meestal blijven ze daar als een ONbewuste factor aanwezig. Delen ervan kunnen tot het bewustzijn doordringen en dan meestal als symbool-dromen. In dit geval kan men dus zeggen, dat het hogere 'ik' langs deze weg de stof en zelfs de stoffelyke habitus (de gewoonten) kan beïnvloeden.

- Hierboven ligt wat genoemd wordt: de wereld van kleur.
Er komt een moment, waarop 'vorm' niet meer belangrijk is. - 'Kleur' is misschien het beste te vertalen door: menselyke gemoedstoestand. Het is hier een kwestie van doorvoelen, van aanvoelen en wat het 'ik' daaruit maakt is nog steeds een geheel éigen beeld, dat alleen niet meer in vormen wordt uitgedrukt. - Het zal U duidelijk zyn, dat vanuit dit (derde) niveau van bewustzijn een directe overdracht naar het stoffelyke niveau byna onmogelyk is. - Gebeurt dit wel dan is het in een reeks gevoelens, die in de mens ontstaan. Hy rationaliseert ze, dwz. de mens zoekt er een verklaring, een reden voor, maar kan ze toch niet helemaal beheersen. - Het belangryke is echter, dat 's mensen reacties er m e d e door kunnen worden bepaald.
Dit niveau geeft een versmeltingsmogelykheid, dwz. op dit niveau van bewustzijn zyn veranderingen van de eigen waarden mogelyk door een opgaan in en een contact hebben met een andere waarde en daarin te kunnen opgaan. - De christusgeest is een emotionele aanvaarding van de Totaliteit. Het bewustzijn, dat daarby al dan geen rol speelt, is voor de mens véel minder belangryk dan men zou denken, omdat deze emotie niet in stoffelyk denken bewysbaar is uit te drukken. De mens kan haar niet anders dan aanvoelen. - Hier is dus een contact met de hoogste werelden mogelyk (nl. die van Christus' geest), maar overdracht in de Stof is ten hoogste als g e v o e l mogelyk, hetgeen dan als emotie tot uitdrukking komt.
- Daarboven ligt een wereld, die 'klank en kleur' kan worden genoemd.
Hier zyn de kleuren gemengd met lagere waarden.
Uitgaande van bewustzyns-waarden is dit een byzondere wereld nl. een bewustzyns-niveau, waarin het lagere 'klank' is en waarin het toch mogelyk is om denkbeelden, openbaringen, profetiën te formuleren, terwyl daarnaast de emotie, als kleurwaarde, wel degelyk een rol blijft spelen en een zeer grote invloed heeft. - De communicatie-mogelykheid van hier uit bestaat er niet in, dat het 'ik' vanuit zichzelf een boodschap zou kunnen doorgeven aan zyn lagere voertuigen, maar er is een formulering mogelyk, die als een boodschap door het gehele 'ik' wordt opgenomen en op grond van emotionele achtergronden onder drang wordt geuit in de materie.
- Daarboven ligt de 'wereld van het licht'.
Deze is te denken als een gouden gloed. - In deze wereld zyn nog wel 'kleuren' aanwezig, maar ze betekenen niet meer communicatie; eerder zyn ze aarde-bepalend. - Het ego behoort, zoals het wordt gezegd, tot een bepaalde kleur. Daardoor kent men ook de Heren der Stralen, voorgesteld als de leidende entiteiten by een bepaalde ontwikkelingsgang, die een cosmische duur heeft.
De mens met zyn ego kan dus tot zo'n straal behoren. De Kracht, die hierby een rol speelt, is een byna cosmisch bewustzyn. Men absorbeert

dit bewustzijn en voelt zich a.h.w. als een knooppunt in het Geheel.- De hieruit ontvangen indrukken kan men niet zonder meer naar een lager niveau doorzenden. Men kan eventueel teruggaan naar de eerst ondergelegen wereld van 'klank en kleur' en daar een formulering vinden. Men kan ook het geheel van indrukken als een kracht zenden naar het laagste voertuig, maar die kracht kan dan niet meer conditionerend zijn, dwz. men kan dan niet zeggen: deze kracht zal dit of dat doen. Alleen kan men zich stellen: de Kracht IS er.

- Daarboven ligt de wereld van 'het witte licht', waarin de tegenstellingen bijzonder fel tot uiting komen.- Hier wordt het ego geconfronteerd met zichzelf. Het ziet zichzelf in twee vormen, nl. de vorm van het leven en de vorm van de doed. Of ook wel: de vorm van de deugd en die van de zonde, danwel: de vorm van het geluk en die van het ongeluk.
- Je ziet jezelf dus in tegenstellingen en je begrypt, dat deze twee niettemin een eenheid vormen.
- Daardoor is de tegenstelling, als zodanig, niet meer belangrijk, je hebt ze IN je als een eenheid ervaren en samen gevoegd tot een eenheid. Hierdoor is mogelijk te antwoorden op oerkrachten, waaruit tegenstellingen voortkomen.
- In deze fase van bewustwording is een beïnvloeding van het eigen stoffelijk lichaam niet denkbaar. Indien het gebeurt gaat het via lagere sferen en de laagste openbaringsmogelijkheid -hier dus in de kluis sfeer- wekt dan emoties. - Wil men van hier uit 'kracht' zenden dan is dit mogelijk, maar dan moet men eerst onlaag naar de sfeer van 'het gouden licht'.
- Hier boven ligt de wereld van 'het verblindende licht'. In deze sfeer is geen 'kennen' meer mogelijk op basis van een beperkt ego.- Hier kan je alleen 'deel zijn van alles' of wel 'niets zijn'. In het deel-zijn-van-alles beschik je over de ervaring, de kennis van AL wat IS. Dit betekent: het is een tydloze sfeer, het is al eeuwigheid. - Je bent er nog wel bewust van jezelf, maar je kunt eigenlijk niet verder doordringen tot een ik-besef, dat een zeer specifieke uiting nodig heeft. Je ondergaat, je beleeft, maar je handelt niet dan op instigatie van het geheel. - Je reageert als 'ik', maar je hebt in het geheel geen eigen activiteit. - Je bent dus passief t.a.v. de Totaliteit. De Totaliteit manifesteert zich IN je, gaat ahw. door je heen. In persoonlijke zin gaat dit emotieel over. - Emotie is ook cosmisch. Het kan zijn: de beantwoording van levensvreugde, het kan ook geluk zijn. Al wat leeft is bewust van zichzelf, erkent vreugde. De totale son is een emotie. De emotie onderga je als deel van het geheel. De mens bezit dit alles, want hy is mens en beschikt dus over al die voertuigen. Maar de mens is niet in staat om het besef uit die wereld -tenzy onder zeer bijzondere en zeer zelfzaamvoorkomende omstandigheden- voldoende over te dragen naar de Stof om daar stoffelijk op maar enigszins deel aan te hebben.

Het menselijke ego maakt deel uit van alle hierboven genoemde niveaus van bewustzijn (met vele varianten daar tussenin), maar stoffelijk is de mens niet in staat daarin de nodige associaties te vinden. Je kunt je beleving niet vertalen in stoffelijke begrippen.

En, omdat de Totaliteit ook een reeks emoties bevat, die stoffelijk

als mens dus- niet verwerkt zouden kúnnen worden, gaan ze over je heen. Het kan je, stoffelyk, niet beroeren.

E g o wil zeggen: het totaal besef plus de daarin bestaande be-
zielende kracht.

En, omdat de mens slechts een heel klein deel van het totaalbesef als bewúste mogelijkheid bezit, zou je de mens dus niet tot het niveau van totaalbesef kunnen rekenen.

De mens in de Stof is een m a n i f e s t a t i e van het e g o. Men kan echter niet zeggen: het ego zit (in de mens) in de Stof, tenzij tegelyker tyd wordt gedefinieerd hoe groot het deel van het ego is, dat aan de Stof is verbonden.

Het ego is een combinatie van ziel en geest., omdat de mens de godde-lyke kracht (de ziel) in zich draagt. Maar... ziel zonder meer is géén ego !

Het ego is een ziel, die bewustzyn bezit, waardoor zy zich kan onderscheiden van al wat rond haar bestaat.

De emotie is te vertalen in symbooldromen in het 'kleur'-niveau. Dit kan ook in Zomerland. Op kleur-niveau heb je te maken met emoties. By een Zomerlandwerking zal de mens eveneens symbolen gebruiken voor al hetgeen hy níet helemaal verwerken kan, niet geheel naar de herse-
nen kan overbrengen. - Je kunt dan een symbool gebruiken in de hoop, dat de totale associatie-waarde daarvan gelyk zal komen met wat je wil uitdrukken. In dan hopen daardoor een reactie-mogelykheid te scheppen op het totaal-uitgedrukte zónder dat de mens expliciet besef voelt.-

Het moet U dus duidelyk zyn, dat 'bewustzyn' bestaat op elk niveau, maar dat dit niet zonder meer is over te dragen naar het mènse-lyke ni-
veau. - Op elk niveau bestaat een persoonlykheids-beleven plus de rela-
tie van hetgeen op een bepaald niveau in het 'ik' bestaat en hetgeen naar het mènse-lyke voertuig (in de Stof dus) kán worden overgebracht.-

De overgang naar een volgend niveau is telkens een geleidelyke proce-
dure. Het dan heersend bewustzyn is bepalend voor de constatering van de begrenzing van het niveau. - Men kan dus niet stellen, dat bv. de 'kleuren-wereld' voor een ieder op hetzelfde ogenblik begint of dat zy voor iedereen precies dezelfde waarde bevat en op hetzelfde ogenblik voor allen ophoudt. - Er treedt, by overgangen, een vermenging tussen de niveau's op.

Een oosters denker heeft het deels in de sferen uitgewerkt en deels neergeschreven als volgt:

" Ontwaakt ben ik uit de zich ontvouwende lotus. Uit het duister ben ik opgegaan en heb gewandeld door de tuinen der herinnering. En ziet, vol bloemen waren de tuinen van hen die ik lang gemist had. En ik sprak met hen en wy speelden en wandelden en rustten. Totdat een heimwee my trok naar de blauwe bergen, die aan de ein-
der schenen te liggen. - Opwaarts ging ik en ik kwam aan een klei-
ne Tempel en lang heb ik daar gemediteerd. En ik ben verder ge-
gaan. - Ik kwam aan de Boer der herinnering, en ik wist wat ik ge-
weest was in alle levens en wát myn mogelykheden waren. - En naast my suisde de stroom van de Tyd door de kloof, die ligt tussen On-
eindigheid en een wereld van vormen.- Ik ben verder gegaan en myn

" voetstappen bouwden een glazen brug over de Tyd. Ik liep in de nevelige vaagten, waarin ik myzelf verloor en één werd met een koor van stemmen, die jubelend de vreugde van het bestaan uitschreeuwden. "

Ik hoop, dat het U een idee geeft hoe dit bedoeld is. Want je kunt niet zeggen: wáar is de grens?- Het is als een continue ontwikkeling. U, als mens, denkt graag in indelingen, maar dat is in deze werelden eigenlijk onmogelyk, - Er is telkens een drempel, maar die bestaat telkens op het moment, dat een hoger bewustzyn moet worden aanvaard, terwyl je nog in een lager niveau vertoeft. Om een hogere sfeer te betreden moet dus een drempel van bewustzyn worden overwonnen. Feert men terug van een hogere naar een lagere sfeer dan blijft er die drempel, al zal men die dan misschien wel aankunnen. Over de drempel gaande is dan nodig bepaalde delen van z'n ego aan te passen, anders is niet mogelijk de andere sfeer te beleven. Op het moment, dat men zover is gegroeid in eigen sfeer, dat de nieuwe wereld en al wat daar bestaat normaal voor jezelf geworden is (bewustwording is een groeiproces !), is er ook geen drempel meer. Je glydt dan ahw.mèt je 'oude' wereld samen de 'nieuwe' wereld binnen. De verhoudingen veranderen zich in je besef, maar er is geen onderbreking in de voortgang, zoals bv.de aardse dood dit wèl geeft.

Vraag: Moet ik het dus zo begrypen, dat Zomerland bestaat by de gratie van myn bewustzyn, myn ego, myn denken ? - Blykbaar kan het denken, dus het denkproces, ook búiten onze hersens bestaan.- En, houden wy op dit te denken dan is Zomerland er niet meer ?

- Het zou iets anders moeten worden gezegd nl.:

- het werkelyke denken geschiedt niet door de hersenen, zomin kan worden gezegd, dat een computer denkt.
- de programmeur, de werkelyke persoonlykheid, heeft een aantal hoofdgegevens aan de computer ontleend en beschouwt die voorlopig als een definitie van zyn wereld en zyn mogelykheden. -
Zolang hy die beperkingen aanvaardt in zichzelf, ziet hy een wereld, waarin deze ook bestáán.

Ergo: Het stoffelyke bestaan betekent voor een mens een conditionering in een begrenzing van vormen. De conditionering blijft voortbestaan óók wanneer het voertuig wegvalt dat die conditionering deed plaats vinden.

Hieruit is duidelyk, dat 'het denken' geen hersen-denken is. Het is ni. een k r a c h t, die in de hersenen heerst -er dus organisch geen deel van is- maar een e n e r g i e . Deze energie wordt geconditioneerd door de functies, die zy t.a.v.de hersenen heeft uitgeceftend.- Daardoor is ook het veranderen van niveau denkbaar. Je moet a.h.w. langzaam terug-ontwaken naar een wereld, waarin geen verschillen optreden en waarin het mogelyk is als bewustzyn een éénheid te ervaren, zonder gelyktydig die eenheid in delen te definiëren ; maar dus gewoon te besèffen als 'eenheid'.

Of dit een prettige ervaring zal zyn hangt ervan af wie je bent en hoe je je voelt. Sommige mensen ondergaan grote angst, anderen blijven volkomen rustig.- De eigen voorstelling en eigen reacties spelen mee. Maar al wat ik hiermee als 'positief' heb beschreven is natuur-

lyk even zo goed 'negatief' beleefbaar, m.a.w. de beschreven niveau's zyn denkbaar zowel voor hemel- als voor een hel-beleving.-

x x

- II. Wy zyn uitgegaan van de relaties tussen de verschillende niveau's van bewustwording. Maar, al die niveau's en hun onderlinge mogelijkheden zyn voor de mens eigenlyk voor een groot deel ONpractische kennis. Je hebt er weinig aan.-
Eigenlyk zou de vraag gesteld moeten worden:

wat betekenen de werkingen der verschillende niveau's
in de mens?

Dan kom ik tot een wonderlyke conclusie, nl. dat
al deze niveau's óók werken in de persoon, die de mens is.

In uw stoffelyk voertuig kan een kracht ontstaan en deze kan uw gehele organisme opnieuw organiseren.- Zò sterk is die kracht. - Dit alles is deel van uw eigen persoonlykheid.
Er kan een bewustzyn ontstaan, dat zozeer deel wordt van alle bestaande bewustzyn, dat je, als mens, kunt zeggen:

"ja, ik heb toegang gekregen tot een gemeenschappelyk bewustzyn en ik kan er uit putten wat ik wil."

Misschien kent U dit verschynsel wel? In deze zin wil ik nu de verschillende in het eerste deel besproken niveau's nog eens doornemen.

Zomerland. -(Astraal laat ik buiten beschouwing, omdat het enig belangryke, dat daarover te zeggen is, reeds is gezegd.)

Contacten van de mens met Zomerland geven de volgende mogelijkheden:
a) uitwisseling van begrippen en zelfs boodschappen met persoonlykheiden, die volgens menselyk begrip 'dood' zyn. Het is dus mogelyk contacten in stand te houden, te vernieuwen die menselyk niet meer bereikbaar zyn. Deels kunnen deze contacten, voor zover ze belangryk voor de mens zyn, worden omgezet in dromen en visioenen.-Als zodanig zyn ze voor de mens wel degelyk bruikbaar ter oriëntering van eigen leven op de Aarde.- Langs deze weg kan kennis van een in de geest levende persoonlykheid worden overgedragen aan een in de stof levende mens. Meestal is het een specifieke kennis met betrekking tot persoonlyke contacten ofwel persoonlyke belevingen over en weer. Het is wat moeilik voor de mens zich dit voor te stellen. De methode om het te bereiken is al even moeilik.- Allereerst: men moet niet een kritisch denken (voor de mens een van de moeilikste dingen die er bestaan). Wie zegt geen kritiek te hebben heeft ze tóch ; is het niet op hetgeen hy denkt, dan toch op wat anderen doen tav. zyn eigen denken. Nodig is: doorkomende boodschappen n i e t definitief in een of ander besid willen zien. Beschouw ze als een opwelling en registreer ze als zodanig, meer niet.- Zo'n opwelling kan blyken te passen in je leven en zeer vaak inzicht te geven in hetgeen overgegaan ervaren, willen, eventueel proberen te doen. Doet men aldus dan zal blyken, dat het geheel een steeds gemakkeliker hanteerbare vorm krygt : de boodschap wordt dan gaandeweg van een vaag aanvoelen tot een telkens iets meer concrete formulering, die je kunt aanvaarden. - Ze kan vergeten

gaan van beelden, meestal in kleuren ; daarnaast ook wel eens geluid. Je denkt dan iets te horen zeggen. - De beelden zijn altijd van korte duur, als een even vertoond dia-plaatje, dat dan weer verdwynt.-

Wie probeert met deze dingen te werken bedenke het volgende:

- een entiteit, die in Zomerland leeft, is gebonden aan stoffelijke voorstellingen en stoffelijk denken. Zijn belangstelling tav. de aarde is zo over het algemeen van persoonlijk aard. Vroegere persoonlijke vooroordelen tov. de wereld zullen deels of geheel nóg bestaan. Daarom kan een uit Zomerland voortkomend contact niet worden gezien als een opening, wanneer het een boodschap betreft. Het is geen 'waarheid'. - Veelal blyken in zo'n boodschap echter kleine raadgevingen verborgen te zijn, ook wel kleine aanduidingen, waarmee je als mens veel kunt doen.-

b) Afdalend uit een hoge sfeer om via Zomerland contact met de mens op te nemen, gebruiken wy een projectie, die praktisch zelfs afdalt op astraal niveau. Daar vandaan bereiken wy overeenstemming met het medium en kunnen zelfs de krachten van het levenslichaam van het medium gebruiken, ofschoon dat levenslichaam elders kan zijn, al dan niet astraal. - Op die wyze manipuleren wy het lichaam, dwz. wy gebruiken de in houd van dat lichaam om vorm te geven aan datgene dat wy beseffen en menen dat overdraagbaar is. - Daarby moeten wy menselyk denken, anders zou onze communicatie niet werkelyk mogelyk zijn. Als hoge geest zou ik voor u veel waardevolle dingen op gewichtige wyze kunnen opdreunen en u daarvan onder de indruk doen komen. U zult dan ongetwyfeld een deel van myn uitstraling opnemen. - Het nadeel is dan echter, dat u dan niet zelf nadenkt.

- Wat wy nú doen is: praten met elkaar. U denkt na en u respondeert. Dit betekent, dat u steeds bewuster in een bepaalde denk-wyze, maar ook in een bepaalde sfeer wordt betrokken. Daardoor is het voor wy mogelijk in u bepaalde dingen aan te vullen, te veranderen, te proberen bepaalde herinneringen of denkwyzen vast te leggen, waardoor u juist kunt gaan reageren vanuit geestelyk standpunt gezien. - U kunt het zo doen. Dwang is er onzerzyds niet by. Er wordt voor u slechts een mogelykheid geschapen.

Vraag : Zou het voor Christus nog mogelyk zijn met ons te converseren?

- Niet op de hierboven aangegeven manier. Door vanuit een hoge geestelyke sfeer je te manifesteren in steeds lagere sferen moet je je steeds verder beperken. Eventueel kan je dan een voertuig bouwen, dat het mogelyk maakt met de beperkingen van de stoffelyke mogelykheden toch iets uit te drukken van hetgeen in je hoogste bewustzijn leeft. - Ook is mogelyk, op een andere manier dus, samenwerking te zoeken met entiteiten met wie je een direct contact hebt. Dit laatste kan zelfs uit de hoogste sfeer van 'het verblindend licht' naar de wereld van 'het gouden licht', naar de 'wereld van kleur' en zeer waarschyntlyk nog verder omlaag via Zomerland (soms via de astrale wereld) om aldus met projectie ook de Stoffewereld te bereiken. - Het zijn mogelykheden. Dit afdalen is geen offer, maar het is frustrerend. Het is als een je zelf in een te nauw corset wringen om je tydelyk te kunnen bewegen volgens de mogelykheden van een milieu, waarmee je contact wilt hebben.

Het doorkomend contact kan, naar menselijke waarneming, abstract of concreet van vorm zijn. Maar altijd geldt -zowel bij zien als bij horen- dat de waarneming afhangt van 's mensen eigen interpretatie van de inkomende indrukken.

Kleur-wereld. Deze reageert natuurlijk wel op de wereld der mensen. Hier is het echter geen kwestie van te ontvangen mededelingen. Als regel zijn het vage voorgevoelens, emoties, begeerten of angsten. Alles blijft dus nogal vaag.- Het is verstandig er maar niet teveel op te letten.- Ben je bang voor iets, welaan .. kyk dan wat beter uit, maar maak je er niet speciaal druk over. - Komt een gevoel door, dat er iets goeds gaat gebeuren denk dan niet dat je de hoofdprijs in de lotery hebt getrokken. Zoiets blijft er buiten.- Beschouw het gevoel heel gewoon als een aanduiding, dat bepaalde mogelijkheden 'goed' voor je liggen. - Komt er echter een gevoel over je van grote blijheid of van diep geluk, probeer dan zulke gevoelens door te geven aan je omgeving. Laat een ander delen in zulke innerlijke gevoelens, die tot je komen. Daardoor laat je een ander begrypen, dat er licht en geluk door je is heengegaan.- Deze en soortgelijke reacties geven een mens de mogelijkheid om emoties van de 'kleur'-sfeer over te dragen op andere mensen en daardoor een respons mogelijk te maken voor bepaalde hogere geestelijke waarden.- Daardoor kan het 'grotere ik' zich gemakkelijker vormen met ervaringen en daden van de mens op de Aarde om daaruit dan weer nieuwe referentiewaarden af te geven, nieuwe inhouds-waarden. Op die wijze kan het ego méér van de Totaliteit ervaren.-

Wereld van 'klank en kleur'. In het eerste gedeelte heb ik gesteld, dat het mogelijk is vanuit deze wereld boodschappen af te geven. Maar deze hebben niet te maken met de mens zelf of zijn eigen menselijke denken.- Ze worden wel gevormd door de hersenen -zodat bij het uitspreken ervan de eigen menselijke spraakcentra en klank-herinnerings-centra er deel aan hebben- maar de boodschap als zodanig onttrekt zich aan menselijke controle.- Dit wil zeggen: de boodschap komt niet van binnen uit. Men zal haar ineens uitspreken zonder te weten waarom.- Het is een onbedwingbaar uiten van woorden, die onoverlegd zijn en je weet daarby, als mens, ook helemaal niet of en zo ja wat er nog kan volgen. Je denkt dus niet, maar spreekt iets uit zonder te weten waarom. Precies zo kan het met daden zijn: iets te doen of te laten zonder te weten waarom.-

- Het gaat hierby niet om intuïtie. Want al weet de mens, by intuïtie, niet waar de impuls vandaan komt, tóch weet hij, dat die impuls er is.- En je kunt hetgeen als gevolg daarvan dan in je binnenste opryst wel degelijk begrypen, doordat je een samenhang voelt. - In het hiervoren genoemde geval is die samenhang er juist niet. - Je spreekt of handelt vanzelf, je kunt het niet helpen, niet tegengaan, je móet het doen.- De overdracht uit deze sfeer schakelt juist alle menselijke beheersingsfactoren uit.-

Sfeer van 'het gouden licht'. - Vanuit dit licht kan k r a c h t ontstaan. Als mens heb je er weinig weet van. Je kunt alleen op een moment voelen méér te kunnen presteren dan normaal. En dat is natuurlijk heel belangrijk !! - Deze extra-prestatie blijft mogelijk, zolang je hetgeen je volbrengt hansgrisch bent. - Zodra je het niet tegengaan doet, valt de over-prestatie-mogelijkheid weg. - Ook dat is heel belangrijk!!

- Men kan iets doen, wat men niet graag doet, maar het gevoel hebben, dat het te doen het enig juiste is. Dan is er toch een harmonische factor en men kan meer dan normaal. Achteraf kan men zich daarover vaak verbazen, omdat er geen speciale dryveren tot het werk bestonden.
- De extra-kracht komt spontaan in de mens op. Men begint en ineens kan men alles, reageert op alles en presteert iets byzonders.- Ook is deze kracht er oorzaak van, dat je een ander leert doorzien, mensen kunt genezen, een helderheid van beseef en een scherpte van inzicht krygt en daarby een vermogen tot ingrypen, dwz. je krygt een réactie-vermogen, dat voor jezelf meer dan normaal is.- Dit te ervaren betekent: krachtsindaling uit de 'sfeer van het gouden licht'.

Al wat indaalt uit de sfeer van 'het witte licht' is voor de mens op stoffelyk niveau niet meer merkbaar. - Soms kan het alle voorafgaande factoren omvatten, maar het is verwarrend, geeft geen duidelyk te herkennen beeld. Men probeert er een reeks symbolen aan te ontlene, omdat men er gewoon geen weg nee weet.- Maar, indien een dergelyk hoog contact tot stand komt, ontstaat wel een juiste directie van je leven.- Dit kan voor de mens met angst gepaard gaan of van een diepe ontzettin vervullen, waarby het opeens onmogelyk blykt te réageren, niet wetend welke kant men uit moet. Op zo'n moment zyn dan opeens angst of begeerte uitgeschakeld. Men kan later proberen dit beleven voor zich te verklaren, maar zal er geen enkele reële redenen voor kunnen vinden, omdat ze niet te maken hebben met de kracht zelve.

Voor het overige heeft de mens er weinig aan, omdat het niet mogelyk is er bewust mee te werken.- Een reactie naar de eigen mentale normen is onmogelyk. Ofwel men reageert tégen eigen normbeseef in, danwel men kan helemaal niet reageren. En dit ondanks eigen bewust normbeseef.-

Inwerking vanuit de sfeer van 'het verblindend licht' is soms mogelyk met heel enkele mensen. - Meestal wordt het contact in droonvormen of in symboolvormen enigerzate uitgedrukt ter verklaring, waarom het zo is. Maar zo'n mens leeft eigenlijk reeds voor de Totaliteit van het Zynde en als deel van de Totaliteit.- Hy kent geen angst meer en geen begeren. Deze mens kent alleen: j u i s t h e i d.

Juistheid kan, stoffelyk gezien, enorm droevig of enorm vreugdig zyn. Maar zo'n mens wordt door zulke emoties niet beroerd.-

Hy gaat 'verder' vanuit zichzelf en IN zichzelf, zonder op menselyke wyze te kunnen reageren, ook al ondergaat hy wel degelyke de menselyke kant van zyn doen en laten.

- Dit is niet de door vele mensen wel degelyk te beleven toestand van 'verruking', die voor velen nog ligt in een Zonrland-ervaren. Een enkeling haalt het mischien tot de golven van de 'kleur'-wereld, maar verder zeker niet.
- De mens leeft als regel geconditioneerd door de wereld, waarby hy als mens leeft en is bovendien geconditioneerd en genetisch beperkt vanuit het voorgeslacht. Met andere woorden: een groot deel van 's mensen dergelyke leven is vastgelegd zonder dat de/daarom wil/wil of hoest de heeft.- Iets behoort of iets is nu eenmaal zo in het dagelykse leven.- Zulke conditioneringen, uitmondend in algemene leefgewoonten, hebben niet te maken met geneende andere leef-sferen.- Soms komen afwykingen van gewoonten voor; de mens verbreekt ze zonder te weten waarom, want

voor een korte periode. Soms geschiedt het met spyt en men gaat daarna weer gewoon verder.- In zulke gevallen kan het zyn, dat een hoger deel van het ego zich heeft gemanifesteerd binnen de stoffelyke wereld waarin u als mens leeft en, misschien, u tydelyk heeft beheerst.

Zoals reeds gezegd: de mens bezit alle voertuigen, in het vorenstaande door my besproken. Anders zoudt u niet als mens bestaan. Misschien hebben sommigen van u bewust contact met Zomerland gehad, anderen van u hebben dit contact voor zich weggepraat, omdat het 'ergens' niet in hun denk- en leef-concept paste.- Het was niet rationeel moest dus zelfbedrog zyn en daarmee: o n z i n .

U zult allen, uw eigen leven ^{EV}lend, op een gegeven moment ontdekken, dat de hogere voertuigen bepaalde mogelijkheden IN u scheppen. Myn raad is: wanneer u ze beseft, gebruik ze dan.

/u

Misschien zult u ontdekken, dat u op een bepaald ogenblik beheerst wordt en dat u niet kunt verder gaan, zo als/neemt dit stoffelyk te moeten doen. - Maak u daarover niet druk ; het zal wel ergens goed voor zyn ; ga gewoon verder. - Zulke dingen gewoon te aanvaarden, er zo mogelyk gebruik van te maken, maakt het veel eenvoudiger grote delen van het ego in jezelf te beleven. Maar zo'n beleven zal zelden of nooit in denk-beelden kunnen worden geuit. Dat doet er niet toe. De mens heeft gewoonweg de mogelijkheid niet zo'n beleven te kunnen omschryven.

x

Al wat ik in deze cursusles met u heb besproken kunt u uitleggen als symbolisch uitgedrukt. In wezen zyn het grotendeels verhoudings-gelykenissen.- Voor ons is het nl. niet mogelyk aan u, als mens, iets uit te leggen, dat geheel buiten uw menselyke ervaringswereld bestaat en met die wereld op geen enkele wyze geliëerd is. - Myn enige mogelijkheid om voor u tot een uitlegging te komen is door een beroep te doen op uw voorstellingsvermogen, hoezeer dit ock wordt bepaald door redelyke kennis en stofzintuigelyke waarnemingen en my aldus in die gelykenis-verhoudingen uit te drukken. Ik zeg dan ock niet: zó is het, maar: zo noemen wy het... Zo doende kon ik u tenminste een schets geven van datgene dat bestaat en waarmee het ego van de mens verbonden is.

Na het overgaan is 'Zomerland' de enige wereld, die vertaalbaar is in menselyke termen. Want die wereld wordt, evenals de Arde-wereld, waarin u thans leeft, bepaald door d e n k e n, dat zich nog refereert aan stoffelyke bepalingstermen. (Boven Zomerland is dat niet meer zo). In Zomerland aangekomen begint u te reageren, maar u z i e de dingen op de wyze van een eigen vertaling van invloeden, die u zelf aanvoelt ; met menselyke herinneringen, hoewel het aantal schakeringen dat je er in kunt aanbren en steeds toeneemt.

Het eerste eigenaardige van Zomerland is: een erkennen van mensadlige en wereldachtige waarden. Maar je komt tot een veel grotere differentiatie, zeker tot tientallen malen meer. En dit neemt toe.

In het begin ga je verdelen, scheiden, totdat je begrypt: alles is één beschouwing van één grondwaarde. - Dan wordt alle waarnemen vereenvoudigd en ock een scherpe definitie van een vorm of een kleur is dan niet meer nodig. Het belangrijkste dan: de essentie ervan te ervaren.

REN: Zodra je aan de 'essentie' toe bent, da je vanzelf naar het stoffelyke toe.

U moet begrypen:

naarmate het mogelijk wordt meer te omschryven wat rondom is,
hoe kalmer men wordt.

Wat mensen druk maakt is het feit, dat zy hun eigen leefwereld NIET voldoende kunnen overzien en haar voor zich aanvaardbaar in te delen. In boven-aardse sferen is dat niet meer nodig, zodat daar niemand zich druk behoeft te maken. - Je bent wel a c t i e f en dit blyft, voor zover my bekend is, tot ver in 'het witte licht'. Of het in 'het verblindend licht' voorkomt weet ik niet. Onder omstandigheden schynt het daar nog mogelijk te zyn. Voor zover ik het kan overzien, is het voor my nog niet denkbaar.-

Vooraf in de beginperiode na de overgang zyn de dingen, waarin men interesse heeft : de werkelykheid. - Dit wil zeggen, dat men probeert, vooral in Zomerland, terugdenkend aan bepaalde gemaakte fouten, ze daar tot oplossing te brengen, indien men er niet zonder dien van kan loskomen. De identiciteit met een déél van de tyd in de stof-wereld wordt dan beseft. Er is echter geen respons meer.- Dan ga je naar een middel zoeken om respons te krygen. Het hangt daarby voor een deel van je persoonlykheids-structuur af hoe je reactie op bepaalde omstandigheden zal zyn.- Zo kan de binding met bv.kinderen nog heel lang bestaan.-

Vraag: Mohammed had het over 'De zeven hemelen'. Bestaan die op astraal niveau ?

- Ja en neen. - Ze zyn een symbolische weergave, waarin een sterk beroep werd gedaan op het wensleven van de mensen, die hy kende plus zyn eigen wensleven. Tegelyker tyd werden daarin de verschillen uitgedrukt die hy beleefde met enkele hogere werelden. Ik neem aan, dat de top van zyn/leven reikte tot in de z.g.'gouden sfeer', het bewustzynsniveau van 'het gouden licht'.

x x

Ik heb getracht U in deze cursusles op een redelyke wyze gegevens over te dragen over een deel van uw eigen 'ik', dat juist valt buiten uw menselyke redelykheid. - Indien ik hier en daar ben tekort geschoten, moet u bedenken, dat het heel moeilyk is de dingen zó te zeggen, dat u, als mens, alles kunt volgen en begrypen zonder dat u de beschikking hebt over de termen, die behoren by de stof, die ik behandeld heb.- Aan de gegeven practische raadgevingen wil ik nog toevoegen:

- doet de dingen zó als u voelt dat ze 'goed' zyn.- Doet dit ook, wanneer anderen u zeggen dat het niet zo is.
- wilt u een mens genezen doet het op uw éigen manier en niet volgens een handboek. U bent z e l f het kanaal voor de kracht die genezing kan brengen.
- Wanneer u in uw leven reageert op omstandigheden, doet dit dan, omdat u zelf zo bent; omdat u zelf denkt dat het zó juist is; omdat u slechts op úw manier dingen 'waar' kunt maken. - Het is de enig juiste manier om de dingen in je leven 'goed' te doen.- Geestelyk gezien kan de mens alleen een 'goed' leven leven, wanneer hy zichzelf is, dus steeds uitgaat van zyn eigen wezen, z'n eigen 'zyn', zyn eigen gevoelens van juist

en van onjuist en zyn eigen beseft van vermogen en onvermogen.
Alleen op die manier zult u, althans als mens, een optimaal resultaat verkrygen van het contact met geestelyke sferen ten bate van uw eigen dagelykse bestaan.

-o-o-o-

De titel voor de laatste, de 5de les zou dan zyn :

" Het geheim van de drie-eenheid IK "

Einde van de 4de les.

Amhem, 23 april, 1974.

XXXXXXXXXXXXX
 X 5de les X
 XXXXXXXXXXXXX

"Het geheim van de drie-eenheid IK".

1. De mens bezit in de eerste plaats een materiele persoonlijkheid, die ten dele genētisch wordt bepaald.

Zy is ook reflexief bepaald door opvoeding en belevingen.

2. Daarachter bezit de mens een geestelyke persoonlijkheid.

Het bewustzyn van 's mensen geestelyk-ik is een compilatie-effect, dwz. het is opgebouwd uit vele bewustwordingen, uit vele belevingen in vele levens in vele werelden. Al wat voor het ego van byzonder belang is wordt als een stukje bewustzyn vastgelegd, maakt het mogelijk beter te begrypen wat het belang ervan is en wat zyn plaats is in de Totaliteit.

3. Als derde deel van het ego bestaat iets, dat misschien ziel kan worden genoemd. Het is in wezen een goddelyke kracht.- Op het moment, dat het ego zich tot een geheel samenvoegt is die (ziele-) kracht eigenlyk bepalend voor de uiting van het geheel. Tot aan dat moment blyft de kracht een afzonderlyke bron, waarin een wonderlyke hoeveelheid van vermogen en van weten verborgen schynt te zyn. Deze kunnen echter alleen tot uitdrukking komen, wanneer er harmonie is met het geestelyk-ik en bovendien met het stoffelyk-ik, gegeven, dat de uiting moet plaats vinden op de Aarde.-

Een groot deel van de ervaringen, niet van byzonder belang voor het ego, vervluchtigt en heeft weinig of geen invloed op het 'ik'.

Het geestelyk-ik' is ook aanwezig in het stoffelyk-ik, maar werkt daarop practisch alleen via het onder-bewustzyn.

Zo kan worden gezegd:

de mens wordt, globaal genomen, geconfronteerd met een z i e l, hy bezit een g e e s t en ook een s t o f f e l y k ego.

Maar, verder doordringend dan de zuiver mēnselyke situatie, ontdek ik tot myn verbazing, dat dit drie-eenheids-principe toepasselyk is op e l k deel en op e l k e toestand van het ego.

Kyk ik bv. naar 'de geest' van de mens dan blykt deze te bestaan uit : het zich uitende 'ik' en daarnaast uit: het lerende 'ik'.

- Het eerste betreft 's mensen eigen vermogen, de wyze waarop hy leeft.
- Het tweede betreft hetgeen de mens absorbeert (uit zyn ervaren).

Deze twee zyn afzonderlyke functies geworden ; zy kunnen NIET meer als een eenheid worden beschouwd. - Boven deze twee staat het goddelyk 'ik', dat de t o t a l e persoonlijkheid weergeeft.

Het vorenstaande geeft de f e i t e n weer voor zover die my (de O.D.V. spreker) bekend zyn.

Verder gaande zou men kunnen zeggen:

by een doordringen tot dat 'goddelyke' zyn 3 punten belangryk:

- a. - het cosmissch'zyn', tydloos, waarin het 'ik' zich niet meer als zodanig ervaart en ook geen behoefte schynt te hebben die functie tot uitdrukking te brengen.
- b. - de toestand, waarin het 'ik' de beperking van eigen-zyn beseft als functie van de Totaliteit. Van hier uit ontstaat het bewust-zyn en daaruit wordt een bewuste relatie geschapen tussen het Totaal van het Zynde en het eigen ego, als klein deeltje daarvan.
- c. - het actievermogen, want ook binnen het goddelyke blykt het ego functioneel te zyn. Het is energie en deze kan zich veranderen; kan andere harmonieën vertonen, scheppende uitingen tot stand brengen en krachten absorberen.
- Dit deel van het ego wordt bepaald, zowel door het beseft van eigen-ik en zyn functie, als door beseft van het goddelyke, waaruit het totaal-bewustzyn voortvloeit.
- Dit is dus zeer belangryk, zowel voor de factor 'actie' als voor de factor 'bewust zyn'.

U moet dus goed begrypen:

- voor de mens op Aarde geldt voor het ego: ziel - geest - stoflichaam (tesamen.)
- voor de geest, die zonder stoflichaam bestaat, geldt:
z i e l (geest absorberend) plus z i e l (geest créerend)

Dat zyn twee relaties, waarby 'ziel' wel altyd dezelfde is, maar waarby de functies (creatief en absorberend) als zodanig gescheiden zyn en niet meer als een eenheid kunnen worden beschouwd.

- Het IK is dus n i e t duiding van het 'totaal ego', maar duidt de beperkte persoonlykheid, die ik ben b i n n e n de Totaliteit volgens myn eigen beseft.

Het zal U duidelyk zyn, dat voor wie op Aarde leeft, al wat kan worden gezegd over een 'bestaan in het Högste Licht' slechts een hypothese is. Dit geldt ook voor hetgeen gezegd wordt over 'de geest' (geest-absorbant en geest créant). Het is wat vage theorie, omdat de mens dit onderscheid moeilik maken kan. Toch zyn het, geestelyk gezien, twee totaal verschillende functies. - De creatieve geest vormt de wereld, waarin zy denkt te bestaan. De geest-absorbant is in staat alle krachten op te nemen, die daarvoor nodig zyn. - Zy kan ook leringen en begrippen opnemen, waardoor verandering in de creatieve uiting mogelijk is.

Wilt U dit twee aspecten van de menselyke geest noemen dan moet U ook zeggen: de drie - eenheid is altyd een vertaling van 3 aspecten van één en hetzelfde. - Anders kan er geen drie-éénheid bestaan.-

Het zyn wel drie aspecten van dezelfde persoonlykheid, die echter gescheiden optreden. - Zoals 'de geest' wel degelyk in de stof aanwezig is en daarin actief optreedt, maar niet meer een kenmerkende rol speelt in 's mensen wereld-bewustzyn, zo zullen de absorberende geest en de creatieve geest, die de uiting en de beleving zyn, geen directe en bewuste rol spelen in het menselyke leven.

Voor de mens geldt in het totaal van zyn leven, dat het geheel van zyn levenskracht en al hetgeen dat zyn existentie uitmaakt - op welk niveau ook- voortkomt uit de 'goddelyke kern', dwz. de hoogste vorm van het 'ik'. - Hetzelfde geldt voor de geest. Maar dit wil niet zeggen, dat een mens wéét wat hy als geest is. - Er is dus een gescheidenheid en die ontstaat vanuit het bewustzyn van de mens zelf. Zy is niet feitelyk vanuit een cosmissch standpunt.

Wanneer wy dus sprekend van 'drie-eenheid' IK, dan moet met de volgende punte rekening gehoude word n.l.:

1. sprekend ower 'drie-eenheid' IK, gaat het voor ons om differente manifestasies, maar de bewegende kragt en de daarin behoude mo- gelykheden zyn altyd d e z e l f d e.
 2. te sprekend ower 'drie-eenheid' betekend een indeling maken in 3 hoofdfactore.- Voor de mens id dit gebruikelyk; zelfs zyn begrip 'God' noemt hy een drie-eenheid. Deze triade-duiding is de menselyke voorstelling van de gesamenlyke uiting van de Scheppende Macht. Ook het Hindoeïsme kent: Brahma - Siva - Višnu, tesamen de uiting van het Onbekende, Brahman.
- De methodiek is dus een filosofisch concept. Zy is een vorm van benaderen van de onbekende Werkelykheid via een indeling, die in werkelykheid niet altyd en niet volledig te handhaven is. Zy is echter belangryk voor het menselyke begripsvermogen en als zodanig maakt zy benadering mo- gelyk van die gebiede, waar begrip anders tekort zou schieten.

x x

Hoe functioneert de mens ?

- De mens heeft een z i e l. - Zonder 'ziel' is er geen leven. Er kan wel existentie zyn, maar dat betekend niet een toestand, zo- als die in stoffelyk 'leven' bestaan n.l. door een samenwerking van zeer gespecialiseerde cellen tot zeer gespecialiseerde organen met een zeer spesifieke functie, waarneming en benadering van de omwereld. Om 'mens' te zyn is dus 'bezielde zyn' noodzakelyk.
 - De mens heeft b e w u s t-z y n. - Opgevat als hersen-denken is daar- by geen 'geest' nodig. Het hersendenken op zichzelf is vergankelyk, het kan niet wordend owergedragen naar de 'ziel', omdat 'ziel' totaal is en al-omvattend. - Omdat er voor de mens een andere vorm van be- staan is, n.l. het zg. géestelyk bestaan met een géestelyk beleven -ook gedurende het aardse leven- heeft men die vorm aangegeven als een derde functie en gezegd:
de g e e s t is het t o t a l e besef, waarvan 's mensen stoffelyk besef slechts een flauwe afspiegeling is.
- Natuurlyk zyn in het 'ik' eigenscapen en mo- gelykheden verborgen.
- Uitgaand van de ziel kan wordend gezegd:
Omdat 'ziel' deel is van het goddelyke, zal zy het geheel be- zitten van de eigenscapen en de mo- gelykheden van het goddelyke.
Ergo: het goddelyke kan het geheel van zyn mo- gelykheden en eigen- scapen manifesteren via de ziel.
 - Wat betrefte de geest geldt, dat alleen datgene b e w u s t kan wor- den, waarvoor een referentie aanwezig is, dwz.:
de mens kan alleen via bewust eivaren b e g r y p e n.
- Dit wil weer zeggen:
bewuste actie is voor de mens slechts mo- gelyk binnen het kader van een verworven géestelyk bewustzyn.
- Dit impliceert weer:
voor 'de geest' met een wat uitgebreider bewustzyn kan een gro- ter deel van de krachten van de ziel geactiveerd wordend.
- Deze wordend omgezet in wat mens 'g a v e n' noemen.
- Voor de stof is het moeilyker. - Zy bevat n.l. geen al-omvattend besef. Toch kan zy wel tot een zekere instelling komen.

Hiermede wordt bedoeld een vorm van gelykschakeling, waardoor een praktisch gelyk trillingsgetal wordt bereikt tussen enerzyds 'de geest of een deel daarvan, plus het in de geest bevatte bewustzyn en anderszyds het geheel van de Stof of een deel daarvan, plus het in de Stof aanwezige daadvermogen en gevoelsvermogen.-

- Op het ogenblik, dat eigen emotionaliteit en ingesteld-zyn stoffelyk n i e t voldoende zyn om een deel van de geestelyke capaciteiten (of gaven) ahw. op te nemen in de stoffelyke scala van mogelykheden -hoe dat ook moege gebeuren- betekent dit, dat 'de ziel' niet direct in de Stof actief kan zyn op een wyze, die voor het menselyk bewustzyn aanvaardbaar en begrypelyk is. - De ziel zal zich wel degelyk in de Stof en de stoffelyke werkingen en mogelykheden manifesteren, maar je kunt dit als mens eenvoudig niet begrypen.- Er is een gebrek aan referentiewaarden en daarom géén bewust ervaren mogelyk, dat tot begrypen voert.-

Zo wordt de belangryke vraag:

Hoe kan ik deze 'drie-eenheid IK' beseffen, wanneer ik leef in
(de Stof ?

Een 'besef' is met woorden op te bouwen, maar het resultaat blijft niet anders dan een m e n t a l e omschryving. Slechts zeer zelden zal het worden tot een emotionele b e l e v i n g.- Toch is deze laatste noodzakelyk, omdat alleen daardoor een instelling en afstelling op dat besef van ons g e h e e l e stoffelyk wezen kan worden bereikt.

- Wil men dus bereiken, dat er een vergoting zal zyn van de inwerking van de ziel op een groot gedeelte van het ego IN de stoffelyke vorm, dan zal men éérst moeten trachten een harmonie te scheppen met zyn eigen geest.

En dat is nu juist voor de mens de grote moeilykheid.

- De geest omvat alles, dwz. verschillende levens ofwel verschillende incarnaties; leringen opgedaan in verschillende sferen in een periode, dat het ego niet direct in de Stof manifest was. - Dit doet begrypen, dat de ervaring en de eigen manier van denken gedurende het leven op de Aarde niet méer mitmaken dan een zeer klein fragment van het geheel, dat in het geestelyk-ik behouden is. En, omdat de mens geneigd is zyn eigen betrekkellyk fragmentarische denkmethode en zyn -althans voor het 'ik'- zeer fragmentarische kennis te beschouwen als 'een sluitend geheel', laat hy 'de geest' niet voldoende ruimte zich te manifesteren. - Er is wel eens gezegd, dat by een impulsieve reactie meer van het wezenlyke van het ego wordt gemanifesteerd dan by elke denk-overlegde reactie. En, wat meer is, in de impuls-reactie kunnen krachten van de ziel meer, sterker op de voorgrond treden -ten goede of ten kwade- en dan een vergroting van mogelykheden en vermogens tot stand brengen. Deze lopen vanaf zuivere spierkracht, vitaliteit en levenskracht tot aan het gebruiken van allerhand gaven (ook bv. telekinese), die anders sluimerend zouden blyven.
- B e l e v i n g is dus DE factor. - Nu kan men 'ziel' niet beleven. Wel kan de mens tydelyk de existentie van de ziel delen. Dan beleef je ahw. een periode van niet-zyn, waarin je alleen een gevoel van enorme wydte, enorme grootte, hoogte en licht blyft behouden. Daaruit terugkerend gevoel je je enorm verfrist en versterkt. Vaak blykt dan

dat zich een emotionele omstelling heeft voltrokken door die beleving en daardoor kan inderdaad meer van het bewustzijn van de geest doordringen naar de Stof. - Dit betekent dan:

Het denken en het associatieve reactievermogen van de mens IN de Stof verandert, doordat 'waarden' worden ingebracht, die wel in het onder-bewustzijn aanwezig waren, maar eerst nu konden worden geactiveerd door de e m o t i o n e l e toestand.

x

Het zal U duidelyk zyn, dat alle d r i e factoren van het menselyke 'ik' in relatie staan met GOD, de Totaliteit. - Maar die relatie zal anders zyn per deel van de drie-eenheid.

- Voor de ziel bestaat alleen een ik-begrenzing, die voortdurend wordt opgeheven om de Totaliteit en de Kracht uit de Totaliteit te absorberen. (Het is te vergelyken met een osmotisch proces). - Daarby kunnen de essentia van de goddelyke Totaliteit doordringen tot in het 'ik' -de ziel- hoewel dit 'ik' in zich toch nog wel een begrensde wezen is.
- Voor de geest geldt allereerst, dat de Kracht van het goddelyke via de ziel de geest in stand houdt. Zy vormt er de k e r n van. Daarnaast geldt, dat het goddelyke, als Totaliteit, mede aansprakelyk is voor de reeks van mogelykheden -beseftmogelykheden als ook andere- welke voor de geest bestaan. Daarby is voor de geest het k e u z e -element aanwezig, zy kan aanvaarden en zy kan verwerpen.

/ti- Positiviteit, d.i. aanvaarding, komt altyd neer op een relatie met het goddelyke. Negativiteit komt practisch altyd neer op een verwerping van het goddelyke.

De mens, levend in de Stof, ondergaat dit anders.- De mens leeft ook, naast zyn stoffelyke 'zyn', via de ziel uit het goddelyke-zyn. Het geheel der menselyke mogelykheden wordt bepaald door de i n h o u d der goddelyke Schepping, de Totaliteit, (waarby ook gerekend de inhoud van de Aarde zelf), binnen welke invloedssfeer de mens existeert. Enerzyds ligt hierin een begrenzing. Anderszyds blykt, dat deze begrenzing soms kan worden opgeheven en wel op het moment, dat zowel het denken als het gevoelsleven van de mens zodanig in harmonie zyn, dat hy zonder enige aarzeling op willekeurig welke situatie ingaat. Op het ogenblik, dat alsdan een eenheid van geest en stof ontstaat, ontstaat ook weer de directe w i s s e l w e r k i n g tussen hemzelf als mens en het goddelyke buiten hem.

Zodat blykt dat, ongeacht de waarde van IK-ziel en IK-geest, de IK-stof onder omstandigheden tot harmonie kan komen met de Totaliteit, zoals die gemanifesteerd is op het niveau van 'de Stof'.

- Wanneer de stoffelyke beleving ontstaat, betekent zy een s t i m u l a n s, die het b e w u s t z y n van de mens verandert.
- Dit betekent, dat de relatie geest/ziel een wyziging ondergaat en dat terzelfder tyd de relatie ziel/stof vollediger wordt uitgedrukt.

Er is geen ontwikkeling denkbaar, die slechts de relatie tussen TWEE der factoren inhoudt.-Altyd zyn alle DRIE factoren van het ego betrokken by e l k e wyziging van relatie tussen hen.

Het volgende diene als voorbeeld:

- Realiseer U, dat alles temidden waarvan U leeft, wat U eet, de lucht die U inademt deel is van GOD.- Doorleef je nu een moment, waarin je dit alles om je heen voelt als iets, waartoe je zonder meer ook behoort zonder aan je eigen menszijn te denken, dan existeer je niet meer als een begrenzend ('ik' tov. de omgeving ; dan ben je één geworden met de krachten van je omgeving. De omgeving vult dan aan daar waar jezelf een tekort hebt en waar je over een exces aan kracht of vermogen beschikt zal dit naar de omgeving afvloeien.- Hierdoor ontstaat toestandverandering met een diep-emotionele basis, misschien wel mystiek. - Dit betekent, dat het bewustzijn, zoals het op dat moment in de Stof bestaat, dominerend is en het wordt ahw. in overdruk op al het aanwezige overgebracht. Maar het is slechts een schema van leven, want krachten van de Aarde zijn een harmonisch schema van mogelijkheden. - Dit schema wordt naar de geest overgebracht als een harmonie en dat betekent voor de geest een her-groeperen van het bewustzijn. De feiten worden dus niet veranderd, maar de groepering wordt veranderd en daardoor ontstaat een andere reactie-inhoud,
- Voor de mens, wiens gehele besef in de Stof wordt uitgedrukt, zal deze beleving bijzonder aanspreken en grote veranderingen in hem tot stand kunnen brengen. - Wanneer de geest ingrypt, als gevolg van een daarin doorgemaakte verandering, kan de mens dit als i m p u l s ondergaan. Maar er kan dan geen besef van die verandering in 's mensen waakbewustzijn tot stand worden gebracht.-
 - Het gaat er in het geheel niet om of geest al dan niet hoger is dan Stof. - Stof - geest - ziel staan als gelykwaardige factoren in een driehoek, waarbij elke hoek gelykwaardig is aan de andere.- Dat impliceert het begrip 'drie-eenheid'.- Zy functioneren t.o.v. elkaar in wisselwerking.-
 - Iets bewust doen is slechts mogelijk, wanneer er een harmonie bestaat tussen stof en geest. Iets onbewust doen betekent, dat er harmonie is tussen geest en ziel of tussen ziel en stof.- Het is als een kringloop.
 - Het interessante is zich te realiseren, dat geen der factoren in die kringloop kan worden beschouwd als geheel reële fasen, gescheiden van de andere twee.
 - De harmonie tussen deze drie factoren kan niet in een denk-resultaat worden uitgedrukt. Daarom valt te begrypen, dat zoveel mensen hun hoogste beleven vinden in een gebed of in een ritus. Dat is dan wel een stoffelijke uiting, maar het is géén rationele uiting. - Het denkproces wordt verwisseld voor een emotioneel proces, waarbij de beleving een zuiver persoonlijke kwestie is, maar ten dele afhankelijk van de uiterlykheden.
 - Daardoor kan eigenlyk a l l e s wat voor de mens denkbaar is en op Aarde bestaat dienst doen als een W E G , die tot hoger besef kan leiden.-
 - Het bepalende daarby is niet de situatie of de daad, maar de toestand waarin de mens dan verkeert.- Als het resultaat is, dat wordt uitgedrukt wat die toestand weergeeft of bevordert, dan is dat de uitdrukking van het ego.- Zy veroorzaakt groter harmonie, zelfs unificatie tussen de drie factoren van het 'ik'.
 - De mens kan zich voor harmonie niet beroepen op denken aan moraal of aan wetten, enzovoort.- Men kan alleen harmonisch zijn, wanneer er overeenstemming is tussen hetgeen men tot uitdrukking brengt met gedachten.

dadens, woorden en de wezenlike inhoud van de eigen persoonlykheid. Want dat betekent: teruggrypen op het eigen t o t a l e 'ik; waarvan de drie fasen slechts elk een deel vormen.- Daar gaat het om; onverschillig of men het uitdrukt middel daad, gebed, gedachten, meditatie of wat dan ook. - Wie een vorm vindt, waarmee hyzelf niet harmonisch is, kan in zyn dadens het goddelyke verliezen, ook al zou hy de normen van een uiterlyke wereld volgen. De mens beseft dit niet, daar vandaan de grote frustraties in de mensensamenlevingen.

x x

Wanneer ik spreek, breng ik gedachten over.

Door het gebruik van klanken breng ik emotie over. Deze brengt gedachten tot stand.

Het verschil tussen deze twee wyzen van overbrenging is, dat
- door direct in woorden te spreken een 'gevoormde gedachte' wordt overgebracht en de verwachting is, dat de daarmee geuite termen door de ander worden aanvaard.
- door klanken over te brengen verwacht ik, dat de ander myn inhoud aanvaardt, die hy dan uitdrukt met zyn éigen besefsnormen.

Daarom speelt in zeer veel riten z.g. "zinloze taal" een rol !!

De onverstaanbaarheid van het kerk-latyn is belangryk, omdat het overgaat in een soort rhytme, waarby de emotie een veel grotere rol speelt dan by een bewust volgen van de woorden, die begrippen omschryven. Daarom worden bv. bepaalde hindoe-riten nog steeds in sanskriet gesproken.- In het Boeddhisme worden veelal uitspraken van 'De Verlichte' geciteerd in een taal, die het volk niet of slechts deels beheerst. Het belangryke hierby is het rythme, de gevoelsoverdracht en n i e t het denk-beeld dat in woorden wordt uitgesproken.

- Dit is ook belangryk in de drie-eenheid van het 'ik'. - Want, zodra ik iets overbreng in myn éigen referentie-terminen, is het iets dat ik met myn gehele wezen kan aanvaarden en beleven. - Heem ik iets over in de termen van een ander dan kan ik het wel associëren, maar daarin blyft ik beperkt door de norm, die door die ander is gesteld. Dan komt myn eigen emotie niet tot uiting, terwyl dat juist het belangryke is om de eenheid 'stof - geest' tot stand te brengen. En het is juist dan, dat dat ook de toegankelykheid van een bewustzyn voor de werkingen van de z i e l groter worden kan.

Er bestaan vele methoden deze moeilykheid te omzeilen, zo bv.: keten-gebeden. De mens mompelt woorden, waarby het niet gaat om de betekenis daarvan, maar om het r y t h m e. - Daaruit ontstaat rust, een gevoel van harmonie die kan dienen als achtergrond voor het gehele proces van waarnemen en beleven.- Het gaat er om die eenheid tot stand te brengen.

- Wanneer wy dus spreken over 'de drie-eenheid' dan delen wy het ego in drie hoofdfactoren. Elk daarvan is samengesteld uit verschillende facetten, waarby het kenmerkende is, dat de onderlinge verhouding tussen de drie delen van het ego kunnen worden uitgedrukt in alle delen van het ego. Onderling zyn ze niet identiek, maar omdat hun onderlinge relatie gelyk is, zyn wy geneigd de delen als groep te beschouwen. Dat is belangryk in onze benadering van de 'drie-eenheid'.

De mens is in de materie een heel complex wezen. - Zyn verschillende neigingen vormen tesamen: het karakter. De verhoudingen IN het karakter kunnen zich wyzigen. Dāardōōr k̄ān̄ de uiting, het gedrag, van het ene moment op het andere totaal veranderen, zonder dat er iets aan de hand is van geestelyke aard of van ziele-invloed. Het is een kwestie van verschuiving. (Ziet b.v. iemand's gedragingen na een stimulerend drankjē. In zyn gedachten blyft hy echter volkomen zichzelf.)

- Deze voortdurende hergroepering bestaat zowel in de Stof als in de geest. In de geest zyn zy te beschouwen als 'aanvullende waarden', ontstaan uit elke incarnatie. Elke volgende incarnatie vergroot het vlak, maar heeft ook éigen kwaliteiten, er ahw. naast gegroepeerd. Al die factoren tesamen (onverschillig of het er veel of weinig zyn) vormen datgene, dat de g e e s t is voor de Stof en dat de g e e s t is voor de ziel.
- In de geest levend blykt, dat de groepering van belangrykheid, uit een incarnatie ontstaan, niet altyd wordt gehandhaafd. Je besef verandert. Dit betekent: de groepering der aanwezige waarden wyzigt en daardoor is mogelijk in de geest in verschillende werelden en sferen te leven.- Het is dus geen kwestie dat de Cosmos verandert, maar je eigen r e l a t i e met de Cosmos verandert door een verschuiving van die innerlyke factōēn. Daardoor zyn ook je harmonische mógelykheden tav. de Cosmos veranderd.
- Levend in de geest is de z i e l e e n h e i d. - Mogelyk is zy ook een specifiek deel van een scheppende Wil Gods plus nog andere factoren. Wy weten het niet.- Want, hoewel uitdrukking zynde van de ziel, zyn wy niet in staat de samenstelling van de ziel te begrypen. Het is niet onmogelyk, zelfs heel waarschyntlyk, dat ook de ziel veranderen kan.-
Dit is bv. belangryk voor het begrypen van mensen, die negatief streven. Want dit is niet denkbaar, wanneer de ziel positief blyft. Het gaat dan om bv. chaos-bestrevingen ipv. vormingsbestrevingen. - Wanneer dit optreedt kan dat alleen zyn, omdat de ziel zichzelf hergroepeert en dan op een ander deel van het cosmische-zyn harmonisch reageert.
- Wanneer de ziel verandert, zullen haar uitingen veranderen. Dan zouden dus de eigenschappen en de mogelykheden -ongeacht een gelyk blyvende inhoud- van de geest en van de stof veranderen.
- Wanneer ik, als mens, in de Stof disharmonisch ben kan het zyn, dat de géést probeert compenserend op te treden.- De ziel behoeft dan niet te veranderen, maar alleen haar uitingsmogelykheden worden gelimiteerd.
- Wanneer de geest haar samenstelling verandert, zal daardoor haar relatie met de Stof een andere worden. Dan is het mogelyk, dat de Stof een aantal cosmische waarden uitdrukt, die niet meer in het besef aanwezig kunnen zyn, omdat de geest, gezien haar veranderde instelling, daarop niet reageert.
- Dit betekent, dat de z i e l dus altyd dominant is t.o.v. de beide andere factoren en zy is dit, ongeacht gelykwaardigheid, die zy bezitten.- Dit is zo, omdat de k r a c h t alleen origineel is in de ziel, niet in beide andere vormen, die op deze wyze NIET ZONDER de Z I E L zouden kunnen bestaan. - De ziel geeft niet de totale Cosmos weer, zy is er deel van. Al verandert de ziel haar samenstelling, zy blyft deel van de Totaliteit. Haar relatie met de Totaliteit verandert niet, wèl haar uiting in de verschynselen, waarin de Totaliteit zich

- manifesteert.

Het is een aspect. En, wanneer wy spreken van positief of negatief dan is dit voor ons een uitgaan van een beoordeling, die voor de mens mogelyk is. De mens nl. denkt in tegenstellingen en deelt ahw.zyn ervaringen in volgens een scala tussen twee uitersten.

Maar, wanneer men beseft, dat die uitersten in wezen één en hetzelfde zyn; dat alles een kringloop is; dat diepe duisternis IN zich weer tot licht wordt, dan zeg je: Waar blyf je eigenlyk met zo'n indeling? Ze is geheel willekeurig.-

- Negatief betekent dan, dat het geheel van de uitdrukking van het goddelyke komt in een vorm, die strydig is aan de op dat oogenblik in jezelf bestaande ervaring. - Het betekent niet, dat de uitdrukking op zichzelf negatief is; ofwel positief. - Ze bevat een deel van het bestaan, dat tot op dat oogenblik ONbekend voor je was ofwel je hebt het als verwerpelyk beschouwd.

De slotconclusie luidt:

- Het IK is één geheel.- Als 'geheel' geeft het uitdrukking aan een deel van de Totaliteit. - De gegeven uitdrukking wordt door de Totaliteit bepaald.
- De v r y e wil bestaat voor de ziel dus niet in die voege, dat zy in haar existentie en de geneigdheid van haar existentie zelf bewust zeggingschap zou hebben. - Althans, dit is ons niet bekend.-
- Wel bestaat v r y e bewustzyn in de g e e s t. - De geest kan uit een eigen reeks van herinneringen en ervaringen een oordeel vellen, zowel over zichzelf als over haar eigen relatie met de omwereld.
- Hetzelfde geldt in beperkte mate voor de Stof. Menselyke beoordelingen zyn daarom altyd gebaseerd op ervaring en wel vooral op eigen geestelyke ervaring.
- Wanneer onze stoffelyke ervaring verkeerd oordeelt, kan de geest emotioneel corrigeren.
- Maar, wanneer de geest oordeelt op grond van haar ervaring, kan zy niet in haar bewustzyn worden gecorrigeerd door de ziel. Zy kan slechts worden gecorrigeerd in haar vermogen.
- Daarom is de drie-eenheid, zoals wy haar erkennen, voor de mens eerder een middel om iets te begrypen van de werkingen IK zichzelf; van de mogelykheden, die de mens niet bezit. Zodra men echter de eenheid van zyn wezen in de Totaliteit ontkent, ontkent men het enige dat belangryk is nl. dat de mens één is met de Cosmos.
- In maçonnieke termen gezegd: 'Ook al meen ik de steen te zyn, die moet worden behouwen tot de juiste vorm, zo is dit alleen myn voorstelling van een opbouw, terwyl de Tempel der Werkelykheid staat en ONverwoestbaar is.'

ERGO: Ik kan, als mens, er slechts naar streven my steeds méér bewust te worden van datgene, dat ik naar myn wezen ben. Niet belangryk is wat ik bereik, maar wat ik tracht te bereiken en te beleven.

Dit zyn de harmonieën, waardoor geest en stof als eenheid kunnen reageren. - Dit is de kracht van de ziel/zich op haar wyze het sterkst doen manifesteren in de beide deel-uitingen van geest en stof.-

- Al wat ik ben, al wat ik doe moet ondergeschikt blijven aan de eenheid van mijn persoonlijkheid.
- Slechts het bewustzijn van deze eenheid kan my 'verder' helpen om voortdurend geestelyke en stoffelyke waarden op gelyke wyze te beschouwen, ze invloed te geven in mijn bestaan en
- in beide uitingen en besefsvormen gelyktydig
- de voortdurende en oneindige invloed van de z i e l IN myself te erkennen en te aanvaarden.

.. Slechts op deze wyze l e v e n d kan ik treden voor een Werkelykheid, die ik G O D noem.

-o-o-o-

Arnhem, 25 juni, 1974.

Einde van de cursus.